

Anjel a ľudská duša

Hľadanie vedomejšieho spojenia s anjelom je veľmi intímny a na krehkom tenkom vlásku visiaci vzťah, ktorý býva ľahko prehlušený vonkajšími hrubšími podnetmi. Ak sa zamyslím nad tým, kedy takéto spojenie nastáva a pátram potom vo svojom vlastnom živote, uvedomujúc si ako málo toto spojenie a snahu o rozhovor s anjelom realizujem, som predsa schopná nájsť pár tých krehkých spojení a nitiek. Jedna z takých nitiek – keď sa mi podarilo prežiť deň tak, že činnosť, ktorú som vykonávala som robila s láskou a tvorivo, keď ľudia, rastliny a zvieratá a prírodné dianie som prijímala v ich kráse a opäť s láskou, tak niečo jemne zázračné ostávalo v mojej duši, čo potom cez spánok bolo akýmsi spojením s tou bytosťou, alebo i celým radom strážiacich bytostí a čo v ráno prinieslo sladký a oblažujúci pocit na duši. Cítila som, že som sa v noci ocitla v ďalekých a hlbokých svetoch, ktorý je domovom a prebúdza som sa ako malé dieťa s dlaňami otvorenými smerom nahor.

Tento pocit mi neskôr prichádzal vďaka eurytmii. Eurytmia zo mňa vytiahla napätie a ja som spávala ako malé dieťa i dodnes často spávam, keď sa mi podarí eurytmiu dostatočne v danom dni cvičiť. Nie nadarmo sa vraví, že sa ňou človek približuje k anjelom.

A hľadanie krásy a láskyplnosť k hierarchiám, ktoré sú zdanlivo tu na Zemi pod tou ľudskou mi asociuje dielko Manfreda Krügera „Človek – anjel“, kde spomína dôležitosť úcty k zvieratám, rastlinám a nerastom. Keď človek prejavuje úctu k prírode, jej okolitej kráse, ktorá sa prejavuje vo všetkom, čo je zdanlivo neživé, akoby tým získaval spojenie s anjelskými bytosťami a keď obdivuje krásu rastlín, ich kvitnutie a premenu získava metamorfované spojenie s archanjelskými bytosťami a nakoniec s ríšou zvierat a v úcte k nim a láskavosti k nim získava spojenie s ešte vyššími bytosťami archeami.

V útlej knižočke Novalisa – Fragmenty som našla výrok hovoriaci o krídlach, o tom, že priania a žiadosti sú krídla. A o tom, že existujú také priania a žiadosti, ktoré sú veľmi vzdialené od stavu nášho života. Ale tie priania sa stávajú mocnými peruťami, ktoré majú takú silu, že človeka pozdvihujú a tvoria ostrovy, na ktoré sa možno zniestí.

Aké sú to priania a žiadosti, ktoré povznášajú? Sú to práve také priania a žiadosti, ktoré sú ideálnymi a ušľachtilými obrazmi. A tieto ideálne a ušľachtilé obrazy do nás vnášajú práve anjelske bytosti.

Aké sú to ostrovy? Sú to ostrovy, kam sme v noci počas spánku zanesení. Ak sú naše idey krásne a vznešené, na také ostrovy je naša duša znesená. Vďaka dobru a ideám, ktoré sa snažíme žiť, môžeme získať v noci anjelske oblaženie. A to čo vnútri počas dňa živíme, tam sme v noci zanesení reálne a takí sa i odtiaľ vrátíme. Je to však nie ľahké a málokedy sa to možno podarí....

V dnešnej dobe je obzvlášť potrebné vedomé spojenie s anjelskými bytosťami a v prvom rade s anjelom strážnym t.j.obracanie sa naň skrz myslenie, ktoré má človek dnes silne vyvinuté. Ako krásne je to opísané v posolstve Rudolfa Steinera poukazujúcom na to, čo v nás vykonávajú anjeli, a na druhej strane, aký desivý obraz, dnes už naplno reálny sa nám ukazuje v jeho slovách ako predzvesť, ak človek vedome nezačne budovať vzťah k duchovnému svetu a nepovznášať svojim oduševnelým a oduchovnelým vnútrom i okolitý svet.

Teda nezačne jednostranne hľadiac do sveta nirvány odťahovať sa od sveta, a snaží sa o to, aby prišlo sem kráľovstvo Jeho alebo naopak neprikováva sa len natvrdo k tomuto pozemskému svetu nevidiac, že niečo je i vyššie nad ním a teda snaží sa o to, aby Jeho vôľa bola ako na nebi, tak i na zemi.

Aké nádherné posolstvo je to? A aká zlá predtucha, ktorá ma až zarazila, že ju tak naplno máme dnes pred očami?

Perla Perpetua Voberová